

nende Art, der modtager offentlig Støtte, eller paa hvilke Patienter indlægges eller behandles for offentlig Regning. Lignende Tilsyn udøver Sundhedsstyrelsen med alle private Anstalter, hvor erhvervsmæssig Pleje finder Sted, og endvidere med private Hjem, hvor syge, abnorme eller Børn haves til Huse paa erhvervsmæssig Maade. For saa vidt Sundhedsstyrelsens Tilsyn vedrører Anstalter og Hjem, der henhører under Socialministeriet, udfærdiger Indenrigsministeren Bestemmelser om Tilsynet efter Forhandling med Socialministeren. Sundhedsstyrelsens Leder eller den, som han dertil bemyndiger, har i Tilsynets Interesse naar som helst Adgang til enhver af de anførte Lokalteter i Landet samt til enhver anden Lokaltet, der med Hensyn til sin Indretning eller den deri stedfindende Virksomhed er undergivet særlige sundhedsmæssige Forskrifter. Over Planer til Opførelse eller væsentlige Ombygninger af fornævnte Anstalter indhentes Sundhedsstyrelsens Erklæring. Indenrigsministerens Tilladelse skal indhentes til Oprettelse og Udvidelse af private Sygehuse af den i dette Stykkes 1. Punktum nævnte Art.

Stk. 3. Naar Forholdene kræver det, kan Sundhedsstyrelsen indkalde Embedslæger til Møder; ligeledes kan den indbyde Repræsentanter for kommunale Raad og for Organisationer samt tekniske Fagmænd til Deltagelse i Møder.

§ 4.

Stk. 1. Alle Læger, Tandlæger, Jordemødre, Sygeplejere, Massører og lign. samt alle Apotekere og deres Medhjælpere staar under Sundhedsstyrelsen, for saa vidt angaar deres Embede, Bestillinger, Forretninger og Pligter som saadanne. Sundhedsstyrelsen fører Tilsyn med, at de saavel som alle Ledere af Helbredelsesanstalter, hvortil ingen særlig Læge er knyttet, opfylder de dem som saadanne ifølge de gældende Bestemmelser paahvilende Pligter, og foretager de ved deres mulige Pligtovertrædelser foranledigede Skridt.

Stk. 2. Sundhedsstyrelsen skal endvidere paase, at de paagældende Personer afgiver saadanne Anmeldelser og Indberetninger, som afkræves dem til Fremme af den offentlige Sundhedspleje, i hvilken Henseende de har at rette sig efter de af Sundhedsstyrelsen givne Forskrifter.

Stk. 3. Forpligtelsens Efterlevelse kan, saafremt ikke andet er bestemt, fremtvinges ved Dagbøder af indtil 50 Kr. til Statskassen.

§ 5.

Stk. 1. Maa det antages, at en Tandlæge, Jordemoder, Sygeplejer, Massør eller lign. er farlig for sine Medmennesker under Udøvelse af sin Kaldsvirksomhed enten paa Grund af legemlige Mangler eller varig eller med Mellemrum indtrædende mangelfuld Sjælestilstand, hvad enten denne skyldes Sygdom eller Misbrug af Alkohol, Morfin, Kokain og deslige, eller paa Grund af udvist grov Uduelighed, afgiver Sundhedsstyrelsen til Indenrigsministeren Indstilling om, at der træffes Foranstaltninger til, at Kaldsvirksomhedens Udøvelse forbydes vedkommende. Forinden Sundhedsstyrelsen afgiver sin Indstilling, skal Sagen forelægges Retslægeraadet. Endvidere skal der gives vedkommende Lejlighed til at erklære sig skriftlig eller, hvis han ønsker det, at afgive mundtlig Forklaring for Sundhedsstyrelsen i et i den Anledning afholdt Møde, i hvilket ogsaa Retslægeraadet deltager. Retslægeraadet afgiver altid skriftlig Erklæring i Sagen. Endvidere skal paagældende opfordres til — skriftligt eller i det nævnte Møde — at erklære, om han ønsker Sagen afgjort ved Dom eller underkaster sig Indenrigsministerens Afgørelse. Afgives saadan Erklæring ikke inden en Frist af 14 Dage, vil Sagen være at indbringe for Domstolene.